

a je zmatečným dle čís. 9 Šu 281 tr. ř. Bylo tudíž tuto část výroku o vině a důsledkem toho též výrok o trestu a výroky s tím související jakož i výrok o soukromoprávních nárocích Adolfa Sch-a zrušiti. Nalézací soud vylučuje, že stěžovatel měl v této věci podvodný úmysl, t. j. úmysl uvésti listivým předstíráním Adolfa Sch-a v omyl, čímž tento na své majetnosti škodu utrpěti měl. Není zde takto dle zjištění nalézacího soudu poukazu ani na jiný trestný čin; takové poukazy nejsou ani ze spisů, najmě z výpovědí Sch-ovy a stěžovatelovy patrný. Bylo proto stěžovatele v tomto směru propustiti z obžaloby, směřující ke zločinu podvodu a podřaděné prvou stolicí zločinu zpronevěry.

Čís. 1308.

Zmateční stížnost na záštitu zákona nemůže směřovati proti skutkovému základu rozhodnutí.

(Rozh. ze dne 18. října 1923, Kr I 551/23.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona do rozsudku okresního soudu v Dobříši ze dne 27. září 1922, jímž byla Marie F-ová uznána vinnou přestupkem cizoložství dle Šu 502 tr. zák., a do rozsudku zemského trestního soudu v Praze jako soudu odvolacího ze dne 28. listopadu 1922, pokud jím odvolání Marie F-ové nebylo vyhověno, právem v ten smysl, že zmateční stížnosti částečně vyhověl, částečně ji zavrhl a odvodnil zavrhuující výrok

t a k t o:

Podle Šu 33 tr. ř. může býti zmateční stížnost na záštitu zákona podána jen tehdy, když jde o porušení nebo nesprávné použití zákona. Stížnost podle Šu 33 tr. ř. nemůže však směřovati proti skutkovému základu rozhodnutí. Zmateční stížnost vybočuje z těchto zákonem vytčených mezí. Vývody její nesou se nepokrytě za tím cílem, by bylo uznáno, že první soud, pokud se týče odvolací soud neřešily správně skutkovou otázku a neprovedly všechny důkazy, potřebné k bezpečnému jejímu řešení. Jest pouze věci volné soudcovské úvahy, které důkazy pokládá soud za potřebné a které vzhledem k důkazům již provedeným nepokládá za nutné; jinými slovy, zda provedené důkazy jsou soudu postačitelny čili nic. Jest ovšem pravda, že nepřipuštění, pokud se týče neprovedení nabídnutých důkazů může po případě zakládati zmatečnost podle Šu 281 čís. 4 tr. ř., avšak i tu jest to věci volného uvažování stolice zrušovací, pokud se týče vzhledem k Šu 468 čís. 2 tr. ř., stolice odvolací, zda ty neb ony důkazy pro nabytí přesvědčení soudu jsou nutny čili nic; v tomto směru tedy i soud zrušovací (odvolací) zkoumaje a uvažuje, zdali a jaký vliv by důkazy, prvou stolicí neprovedené, mohly míti na přesvědčení soudu, obírá se otázkou skutkovou a důkazní. Tyto otázky jsou však, jak shora řečeno, z okruhu úvah při rozhodování o zmateční stížnosti na záštitu zákona vyloučeny a neshledává proto soud zrušovací v naznačeném směru předpokladů, za nichž podle Šu 33 tr. ř. může býti

podána stížnost na záštitu zákona. Totéž platí o vývodech stížnosti, pokud vytýkají, že nižší soudy nenařídily lékařského prozkoumání duševního stavu svědka L-a, ač by to bylo důležité pro posouzení otázky promlčení, neboť kdyby bylo zjištěno, že je skutečně sexuálně perversní a že jeho zápisky jsou pouhým výronem této jeho perversity, pak také data v zápiscích zanesená by byla bezvýznamná a byly by soudy nižší dospěly ohledně doby posledního závadného skutku k jinému přesvědčení. I tato výtka jeví se jako nepřipustné brojení proti skutkovému základu rozsudků nižších stolic a odkazuje se proto v tomto směru na to, co shora bylo řečeno. V bodech těchto bylo proto zmateční stížnost pro její nepřipustnost zavrhnouti.

Čís. 1309.

Ke skutkové podstatě přestupku dle Šu 477 tr. zák. stačí, že kupovaná věc jest nejistého původu a že jest důvod k domněnce, že byla odcizena nebo zpronevěřena. Přichází tu v úvahu osoba prodávajícího a povaha věci kupované.

(Rozh. ze dne 18. října 1923, Kr II 635/22.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl po ústním líčení zmateční stížnost obžalovaného do rozsudku zemského soudu v Opavě ze dne 21. srpna 1922, pokud jím byl stěžovatel uznán vinným přestupkem Šu 477 tr. zák.

Důvody:

Zmateční stížnost uplatňuje číselně důvod zmatečnosti čís. 10, provádí však ve skutečnosti důvod čís. 9 a) Šu 281 tr. ř., poněvadž netvrdí ani nenaznačuje, že měl býti obžalovaný uznán vinným jiným, méně trestným činem, než uvádí rozsudek, nýbrž domáhá se úplného sprostění stěžovatele z obžaloby. Stížnost namítá, že obžalovaný neměl býti uznán vinným přestupkem Šu 477 tr. zák., protože při koupi svrchník u neměl podezření, že jde o věc kradenou, a z pouhé okolnosti, že jej koupil od neznámých osob, z nichž jedna měla na sobě více kalhot, nemohl za to míti, že byl svrchník odcizen. Ohledně šatů, jež koupil od G-a, nebylo vůbec zjištěno, že pocházely z krádeže, naopak jest jisto, že byly majetkem prodávajícího. K těmto vývodům zmateční stížnosti dlužno především uvést, že obžalovaný byl uznán vinným přestupkem Šu 477 tr. zák. pouze proto, že koupil svrchník od G-a a V-a, ačkoliv mohl míti podezření, že je kradený, nikoliv také proto, že koupil mimo to ještě staré šatstvo, o němž rozsudek výslovně zjišťuje, že patřilo prodávajícímu Janu G-ovi. Tím se stávají výtky, které činí stížnost domnělému odsuzujícímu výroku pro koupi šatstva, bezpředmětnými. Pokud jde o koupi svrchníku, jest stížnost neodůvodněna. Ke skutkové podstatě Šu 477 tr. zák. se vyhledává koupe věci p o d e z ř e l é. Podezřelou jest každá věc, jejíž původ jest nejistým, o níž se dá důvodně souditi, že byla nabyta nepoctivě, že pochází z krádeže nebo zpronevěry. Jeť právě účelem trestního ustanovení Šu 477 tr. zák., aby se úřadům, pá-